

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Zagrebelinîi Victor,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Zagrebelinîi Victor către societatea pe acțiuni „INTROSCOP”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind recunoașterea acțiunilor angajatorului ca ilegale și anularea ordinului de sancționare disciplinară,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Zagrebelinîi Victor,

c o n s t a t ă :

La 12 martie 2015, Zagrebelinîi Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „INTROSCOP” (în continuare SA ”INTROSCOP”), privind recunoașterea acțiunilor angajatorului ca ilegale și anularea ordinului nr. 265 din 12.12.2014, emis de societatea pe acțiuni „INTROSCOP”.

În motivarea cererii, a indicat că, la 12 decembrie 2014, a făcut cunoștință cu ordinul administrației SA „INTROSCOP” nr. 265 din 12.12.2014, potrivit căruia a fost atras la răspundere disciplinară și sancționat cu mustrare pentru părăsirea la 14 noiembrie 2014 a locului de muncă, cu 20 minute până la finele programului stabilit.

La 15.12.2014, la cererea sa, a primit actele care au stat la baza emiterii ordinului precitat, iar la data de 16.12.2014, verbal și, la 17.12.2014, în scris, a solicitat soluționarea amiabilă a litigiului. La aceeași dată a fost solicitată și intervenția Inspecției muncii, dar ultima a ignorat cererea.

La mijlocul lunii ianuarie 2015, reclamantul a primit răspunsul administrației SA „INTROSCOP”, la cererea sa, unde aceasta indică că acțiunile sale nu contravin legislației în vigoare, iar pretențiile reclamantului sunt lipsite de temeiuri.

În opinia reclamantului, ordinul de sancționare disciplinară este neîntemeiat. Lipsește actul privind constatarea lipsei de la locul de muncă. Procesul-verbal privind refuzul oferirii explicațiilor nu conține explicațiile verbale ale salariatului. Nota de serviciu, semnată la data de 17.11.2014, de către cet. Sîrbu Iulian, nu corespunde realității, ori nota de serviciu urma să parvină de la conducătorul nemijlocit al reclamantului – S. Balțac.

Semnatarul, Sîrbu Iu., nu putea întocmi o asemenea notă, deoarece, la acel moment, se afla la domiciliu, a cărui regim de muncă se încheie, de obicei, la orele 17.00, iar în ordinul de sancționare disciplinară nu se face referire la norma concretă a prevederilor Regulamentului de ordine interioară, care să specifice încălcarea comisă de reclamant.

Astfel, reclamantul a solicitat: recunoașterea acțiunilor administrației SA „INTROSCOP” ca nefondate și ilegale; anularea ordinului nr. 265 din data de 12.12.2014, emis de SA „INTROSCOP” cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 06 mai 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către Zagrebelinîi Victor împotriva SA „INTROSCOP”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind recunoașterea acțiunilor angajatorului ca ilegale și anularea ordinului nr. 265 din 12.12.2014, emis de SA „INTROSCOP”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de către Zagrebelinîi Victor și a fost menținută hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 06 mai 2015.

La 08 august 2016, Zagrebelinîi Victor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă acțiunea integral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că instanța de apel, la judecarea cauzei, a încălcat normele de drept material și procedural, soluțiile instanțelor de judecată se bazează pe probe arbitrare, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 14 noiembrie 2016, SA „INTROSCOP” a depus referință la recursul declarat de Zagrebelinîi Victor, prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul lui Zagrebelinîi Victor neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în

mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este fi evidențiată în cererea de recurs a recurentului, Zagrebelinîi Victor.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Zagrebelinîi Victor.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Maria Ghervas